

оцінки потреб осіб, сімей, які перебувають у складних життєвих обставинах і не можуть самотійно їх подолати; надавачів соціальних послуг та їхні можливості.

При цьому варто враховувати стать, вік осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах і потребують соціальних послуг.

Для короткострокового планування рекомендується визначати потреби мешканців громади у соціальних послугах один раз на рік, що дасть можливість враховувати нагальні потреби та розв'язувати соціальні проблеми [3].

Інтеграція процесів на рівні громади дасть можливість створити умови для ефективного та економного використання наявних у громаді ресурсів, забезпечення безпеки та соціального благополуччя мешканців, доступності до соціальних послуг осіб, сімей, які перебувають у складних життєвих обставинах, самоорганізації мешканців громади.

Інтеграцію процесів рекомендується забезпечувати шляхом: залучення мешканців громади до визначення потреби у соціальних послугах, соціальних проблем та до їх вирішення; формування єдиного інформаційного простору в громаді для інтеграції інформаційних ресурсів усіх структур, доступу та обміну своєчасною, достовірною та повною інформацією; визначення механізмів міжвідомчої та міждисциплінарної взаємодії; запровадження відповідних технологій соціальної роботи, спрямованих на раннє виявлення соціальних проблем, оперативне реагування на них, комплексний підхід до їх розв'язання, інтеграцію соціальних служб та суб'єктів соціальної роботи.

Виконання зазначених рекомендацій дасть можливість головам громад та фахівцям громади створити інтегровану систему соціального захисту населення, що сприятиме якісному та своєчасному задоволенню потреб членів громади в отриманні соціальних послуг.

Список використаних джерел

1. Про добровільне об'єднання територіальних громад: Закон України від 05.02.2015 № 157-VIII. База даних “Законодавство України” / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/157-19> (дата звернення: 25.04.2019).

2. Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 03.04.2017 № 275. База даних “Законодавство України” / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/275-2017-%D1%80> (дата звернення: 25.04.2019).

3. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо впровадження інтегрованої системи соціального захисту: Наказ Мінсоцполітики від 25.02.2019 № 282 / Офіційний веб-портал Мінсоцполітики України. URL: <https://www.msp.gov.ua/main/Normativna-baza.html> (дата звернення: 25.04.2019).

4. Про надання об'єднаним територіальним громадам технічної підтримки щодо виконання функцій у сфері соціального захисту населення і захисту прав дітей: Наказ Мінсоцполітики від 11.04.2019 № 551 / Офіційний веб-портал Мінсоцполітики України. URL: <https://www.msp.gov.ua/main/Normativna-baza.html> (дата звернення: 25.04.2019).

С.П.Кармалюк,

кандидат історичних наук, доцент,

доцент кафедри педагогіки та соціальної роботи

Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича

Нові підходи до надання адміністративних послуг на рівні об'єднаних територіальних громад

В контексті політики децентралізації, яка проходить в Україні, в об'єднаних територіальних громадах (далі – ОТГ) плануються суттєві зміни, щодо якісної організації системи управління та надання адміністративних послуг населенню. Важливе місце в цьому напрямку, від-

водиться створенню центрів надання адміністративних та соціальних послуг (далі – ЦНАСП) або їх віддалених робочих місць чи філій. В той же час система надання адміністративних послуг має бути організована із застосуванням сучасних підходів, зокрема – електронного урядування, принципів створення інтегрованих офісів надання адміністративних послуг. А якщо такі послуги будуть належно автоматизовані та переведені в он-лайн, то долаються практично всі бар'єри між органами влади та населенням. Важливо також передбачити створення єдиного офісу для адміністративних та соціальних послуг, й залучити на роботу до ЦНАСП фахівців відповідної кваліфікації, досвіду роботи, комп'ютерної грамотності [5, с.38].

На даний час питання надання публічних послуг на рівні об'єднаних територіальних громад розкриті ще недостатньо. Ключові аспекти, зазначеної проблеми, свого часу досліджували Г. Парфьонова, Р. Матвійчук, Т. Шаповалова, В. Мягкоход.

В усіх адміністративних службах та організаціях новостворених ОТГ гостро постала потреба систематизації, а в деяких випадках і негайного збереження та захисту, важливої інформації. Також, враховуючи численні реорганізації адміністративних структур на рівні району, критичною є проблема дослідження й перевірки документів на приватну власність та всю адміністративну діяльність колишнього відділеного регіону. А це означає, що лише оптимальне застосування доцільних інформаційних технологій є шляхом для належної організації роботи кожного органу місцевого самоврядування ОТГ [1, с.1].

В результаті повсякденного розвитку комп'ютерних технологій, в більшості цивілізованих країн, при роботі з адміністративним апаратом використовуються спеціалізовані, і дещо спрощені, варіанти баз даних. Станом на сьогодні, більшість новостворених територіальних громад, відповідно до чинного законодавства [4] розпочали створення відповідних приватних реєстрів (поки що створено лише у м. Києві).

Також, для сільських та містечкових ОТГ, розроблена комп'ютерна програма “Розумне село”. Вона являє собою інструмент у вигляді програмного комплексу для ведення погосподарських книг, статистичного обліку землі, нерухомості, транспорту, свійських тварин і худоби у відповідності до норм чинного законодавства України, затверджених наказом Держкомстату від 11.04.2016 р, за № 51 [2]. На окрему увагу заслуговує система “ЦНАП- Smart-gualitise-serve”, яка передбачена для формування та ведення єдиного реєстру територіальної громади, зберігання, захисту, обробки, використання та розповсюдження інформації, тощо.

Широке впровадження подібних систем сприятиме значному скороченню затрат часу, необхідного для надання публічних послуг громадянам (виписка різноманітних довідок, швидкий пошук даних, фіксація звернень громадян тощо). Однією з явних переваг використання автоматизованих баз даних є те що для їх настроювання і тим паче створення достатньо лише однієї людини, і не завжди обов'язкова її особиста присутність. Важливим аспектом реформування сфери надання публічних послуг є створення комфортних умови для відвідувачів, як-то облаштування зони очікування, наявність дитячих куточків, забезпечення без бар'єрного доступу для людей з інвалідністю безкоштовний Wi-Fi, тощо. У сільській місцевості важливо пам'ятати про територіальну доступність до публічних послуг мешканців віддалених населених пунктів.

Однак на перешкоді введенню подібних інновацій стоїть ряд проблем, зокрема вікова, малої цифрової обізнаності значної частини населення країни, низька якість сучасного зв'язку (наприклад – 3 – 4 G), забезпеченість Інтернетом, комп'ютеризації, тощо.

За даними швейцарсько-українського проекту “Despro”, кількість комп'ютерних робочих місць в сільських радах в середньому по регіонах складає 51,46%. Оцінюючи, за п'ятибальною шкалою, рівень комп'ютерної освіченості серед працівників сільських рад, “Despro” поставило комплексну оцінку 2,8, що відповідає “посередньому рівню умінь” [3]. Безумовно, за останні роки, ситуація дещо покращилась.

Комплексний аналіз системи інформаційної взаємодії влади та громади, її основних елементів та взаємозв'язків дозволяє зробити висновок, що інформаційні ресурси ОТГ, в цілому, і системи інформаційної взаємодії, зокрема, сьогодні формуються не системно. Також, варто

зауважити, що для доведення до жителів ОТГ необхідної інформації не завжди залучаються оптимальні механізми інформаційної взаємодії. Терміново необхідно розпочати організацію надання послуг соціального характеру, зокрема щодо субсидій, пенсійні послуги.

Завершальним кроком в процесі реформування процедури надання адміністративних послуг на рівні територіальної громади, на нашу суб'єктивну думку, є переведення спілкування між клієнтом та органами влади в он-лайн режим.

Список використаних джерел

1. Загальні рекомендації щодо застосування інформаційних технологій у діяльності органів місцевого самоврядування об'єднаних територіальних громад та створених ними центрів надання адміністративних послуг [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://cnap.in.ua/wp-content/uploads/2017/08/11%D1%83%D0%B3-1.pdf>

2. Наказ Держкомстату від 11.04.2016 р, за № 51 “Про затвердження Інструкції з ведення погосподарського обліку в сільських, селищних та міських радах” [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0689-16>

3. Попит на знання та існуючі практики задоволення цього попиту у системі органів місцевої влади [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://despro.org.ua/media/articles/demand_for_knowledge_and_existing_practices_on_mee.pdf

4. Постанова Кабінету Міністрів України “Про затвердження Порядку використання комп'ютерних програм в органах виконавчої влади від” від 10 вересня 2003 р. N 1433. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1433-2003-%D0%BF>

5. Рекомендації з підготовки проектів розвитку територіальних громад [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://auc.org.ua/sites/default/files/library/posibnyk_z_pidg_proektiv_rozv_otg_na_sayt.pdf

А.А.Клочко,

аспірант кафедри публічної політики та політичної аналітики НАДУ

Політико-управлінська еліта як суб'єкт модернізації публічного управління

Модернізація соціальної системи в цілому і її окремих структурних складових відбувається під впливом політико-управлінської еліти, яка займає особливе становище у будь-якому суспільстві. В руках цієї привілейованої групи осіб, які займають вищі державні посади, концентрується найбільш вагома частина владних повноважень, що і визначає функціонування системи публічного управління. Крім того, саме в органах публічної влади, очолюваних представниками політико-управлінської еліти, відбувається процес прийняття найбільш важливих політичних і управлінських рішень. Звичайно, в умовах сучасних парадигм управління суспільним розвитком в демократичних країнах Заходу, існують і інші елітні групи, що діють ззовні державного апарату (бізнес-еліти, експертно-аналітичне, медійне середовище, неурядові організації різного спрямування) які чинять суттєвий вплив на вироблення публічної політики і її реалізацію через механізми публічного управління. Проте цей вплив завжди відіграє меншу роль, ніж позиція тих, хто фахово займається державним управлінням як видом діяльності.

Термін “модернізація” увійшов у суспільні науки в 1950–1960 рр. Етимологічно він пов'язаний з французькими словами *moderne* – сучасний, новітній та *modernisation* – оновлення, а також з англійськими термінами *modern*, *modernity* – модерний, модерність, модернізація або взагалі українізований варіант: сучасний, сучасність, осучаснення. Науковці виділяють три основні значення цього поняття, що сформулювалися у сучасних соціальних науках: 1) у найширшому сенсі, модернізація є синонімом майже всіх прогресивних соціальних змін; 2) модернізація означає комплекс соціальних, політичних, економічних, культурних та інте-